

© Bisdom Gent, foto: Isolde Ruelens

“Het evangelie is geen décaféiné”

Bertin Kalumba Mupemba (°1964) is parochie-administrator in de parochies van Groot-Denderleeuw in de nieuw te vormen parochie Denderleeuw/Haaltert. Hij groeide op in Kolwezi (provincie Katanga - Congo) in een gezin met acht kinderen. Zijn vader werkte in de mijnbouwindustrie bij *Union Minière*. Hij wou zijn zonen een degelijke opleiding bieden die discipline bijbrengt. Daarvoor moest je naar het klein seminarie van het bisdom Kolwezi. Bertin zou ingenieur worden of advocaat. Maar geleidelijk aan voelde hij dat zijn plaats in het seminarie was. “Door de oorlog in Kolwezi moesten vele Belgische priesters die daar werkten, terugkeren naar hun land. Ik dacht: als er nu meer Afrikaanse priesters zouden zijn, dan zouden we een nieuwe start kunnen nemen. Dat heeft mij ook gemotiveerd om diocesaan priester te worden.”

In het grootseminarie behaalde Bertin een diploma in de theologie met als richting Bijbel. Na zijn priesterwijding werd hij er ook lesgever. Om zich te specialiseren kon hij kiezen tussen Rome en Leuven. Het werd Leuven omdat hij er professoren kende die ook in Kinshasa les hadden gegeven. Hij doctoreerde met een proefschrift over Exodus 6, 2-8. “Die verzen zijn voor mij het credo van Israël. Ze vatten de hele geschiedenis samen.”

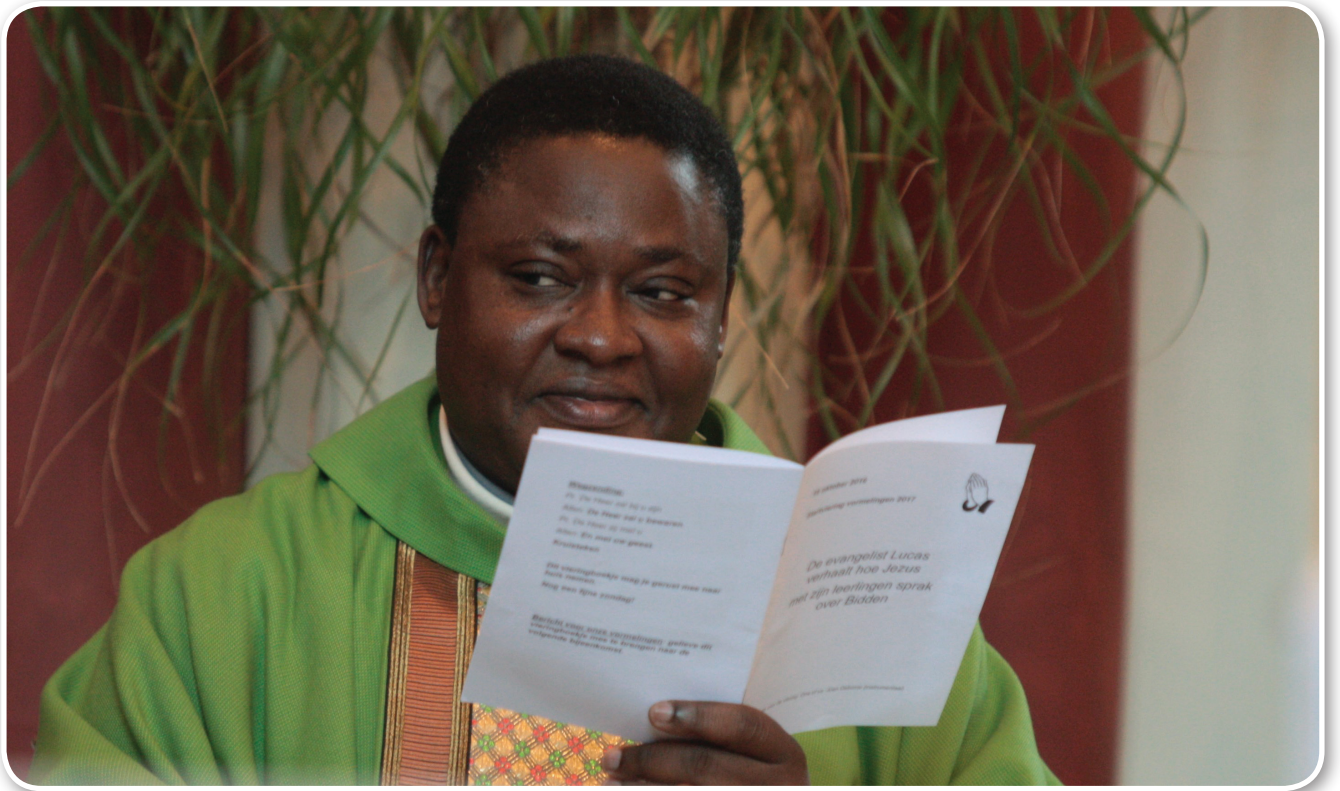
In de weekends werkte hij in de parochie in de Brusselse Marollen en kwam vaak op bezoek bij pastoor Dany Verstyn in Denderleeuw, die in Kolwezi had gewerkt en een vriend was geworden. Omdat er in Denderleeuw een groeiend aantal Afrikanen woont, was het goed dat er een Afrikaanse priester kwam om met hen op weg te gaan. “Dat was niet gemakkelijk want dé Afrikaanse

gemeenschap bestaat niet, er zijn zoveel landen, talen en culturen. En het is natuurlijk ook de bedoeling om bruggen te slaan naar de parochies en niet om aparte gemeenschappen te blijven. Dat lukt geleidelijk aan, maar de taal blijft zeker voor de oudere generatie een barrière.”

“*Het Nederlands verplicht mij om terug te keren naar de essentie en dus God aan het woord te laten.*”

Taal

“Ook voor mij is het Nederlands geen gemakkelijke taal. Maar ik heb daar ook een voordeel van ontdekt. Ik moet alle vieringen in de parochies extra goed voorbereiden. Als ik in het

© RR

Frans of in het Engels preek, dan hoef ik geen papier. Maar is Bertin zelf dan niet teveel aan het woord met zijn eigen interpretaties, vraag ik me soms af. Sta ik dan niet te arrogant voor God? Het Nederlands verplicht mij om terug te keren naar de essentie en dus God aan het woord te laten.”

“

**We zijn op weg
naar een onbekend land!**

”

“Ik voel me een missionaris. Niet alleen omdat ik in Vlaanderen als buitenlandse priester werk, maar overal. Zelfs in mijn eigen familie.” Hij spreekt met groot respect over zijn diepgelovige moeder: “Ik leer zoveel van haar op het vlak van geloofsbeleving, ik ben meer rationeel en filosofisch ingesteld.” Na de recente dood van zijn zus, dreigde er onenigheid in de familie. Samen met zijn moeder zocht hij naar goede uitwegen met de Bijbel als leidraad.

Maken we vandaag een ‘omgekeerde missie’ mee nu buitenlandse priesters naar Vlaanderen komen? Bertin is niet overtuigd en wijst op het verschil. “Vroeger werden groepen priesters en religieuzen via missiecongregaties naar Afrika en naar andere continenten gestuurd. Vandaag gebeurt het meer individueel en niet georganiseerd. Elke buitenlandse priester die hier belandt heeft zijn eigen verhaal en komt hier eerder bij toeval terecht. Maar wat is toeval bij God?”

“Het priesterschap staat niet alleen hier in Vlaanderen onder druk, ook meer en meer in de andere continenten. Het is een gelegenheid om na te denken over het priesterschap. Moet een priester celibatair zijn? De leerlingen van Christus waren ook getrouwd. In ieder geval moet een priester in een ploeg kunnen spelen.”

“In het licht van het verleden lijkt de situatie van de kerk in Vlaanderen natuurlijk niet hoopvol. Maar de toekomst hangt niet van ons af. Ze

is in Gods handen. Blijf dus maar rustig, we zijn allemaal maar dienaren. Zo zie ik mijn taak hier in deze plaatselijke kerkgemeenschappen. Ook mijn eigen toekomst is onzeker. Eigenlijk is dat een goede Bijbelse situatie: we zijn op weg naar een onbekend land! Teveel zekerheden en verzekeringen houden ons weg van God. Maar ik zeg niet dat het allemaal gemakkelijk is. Het evangelie is er om ons te ‘derangeren’, het is geen décaféiné!”